

ČEJKOVICKÝ ZPRAVODAJ

2
2012

Potok Prušánka
po bouři
v pátek 6. 7. 2012

V MATEŘSKÉ ŠKOLE SE STÁLE NĚCO DĚJE

SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

zase nám uběhl čtvrtrok a je zde další vydání čejkovického Zpravodaje. Máme za sebou období jarního sucha i jarních bouří a před sebou období letních dovolených. Školáci již nastoupili na očekávané prázdniny, starci a chasa pomalu začínají připravovat tradiční hody. Ve vinicích vrcholí boj postřikovačů proti všem chorobám a škůdcům. Prostě nastává léto, jak má být.

CO SE V ČEJKOVICÍCH UDÁLO CO TRÁPÍ RADNICE A CO BY SE MĚLO JEŠTĚ UDÁT

Vinné trhy jsou již minulostí, přesto alespoň telegraficky: co do počtu návštěvníků byly srovnatelné s minulými ročníky, v sobotu přišlo sice o zhruba 150 návštěvníků méně, ale vzhledem k počtu okolních akcí je to dobrý výsledek. V neděli byla účast již slabší, ale to je stará bolest, přišlo jenom 320 platících návštěvníků. Poprvé se nekonal malopěstirský koš. Snad v příštím roce se některá složka postará o organizaci koštu v jiném termínu. Prozatím se ani v následujícím roce nepočítá s malopěstirským košem v průběhu vinných trhů.

Velmi nás trápí vyústění dešťových svodů z rodinných domů na silnice a místní komunikace. Po dlouhém suchu se na chvíli zamračila obloha a přišlo krátké období dešťů. Každoročně v tuto dobu řešíme přívalové deště, propady půdy a kanalizace. V mnoha

případech je příčinou špatné nebo žádné zaústění dešťových okapů rodinných domů. Je nutné, aby každý majitel nemovitosti vyřešil zaústění okapů tak, aby voda z vašich objektů nevytékala na vozovku. Zaústění do obecní kanalizace se jeví jako nejjednodušší. Poslední trendy ve vodoprávní problematice směřují k vracení dešťové vody do přírody systémem vsakování. Podstata je v tom, že se voda vsakuje do retenční vsakovací příkopy nebo se rozlivem vsakuje do travnaté plochy. Žádám všechny majitele nemovitostí, aby se zamysleli a vyřešili své dešťové svody tak, aby dešťová voda z těchto okapů nevytékala do zahrádek a dále pod komunikace, aby vyústění na komunikaci bylo nahrazeno zaústěním do kanalizace nebo aby alespoň část vody byla vsakována zpět. Podmáčené vozovky a propady stojí obec spoustu finančních prostředků souvisejících s následnými opravami. Jenom se pozorně rozhlédnete, kolik máme v komunikacích překopů, oprav vozovek a nerovností způsobených nesprávným vsakováním neodvedené dešťové vody a s tím souvisejících propadů.

Podarilo se na hřbitově položit drenáž u spodní paty hřbitovní zdi. Tím by mělo dojít k odvodnění vysoké spodní vody ve spodní části hřbitova. Zbývá položit žlabovky pro odvod přívalové povrchové vody a dosypat hlínu. V této části hřbitova bude nahrazen beton zatravněním a vsakováním povrchové dešťové vody a odvedení pomocí podzemních drenů.

Souběžně probíhají úpravy na obecním dvoře. Zde došlo vlivem kořenů vzrostlé

borovice k zvednutí původního betonu tak nešťastně, že nešlo otevřít bránu a po dešti se zde vytvořila ohromná kaluž. Také nájezd hasičského automobilu byl velmi komplikovaný. Proto došlo v prostoru vjezdu do dvora k pobrání původního podkladu a položení nového betonu.

Jednou nemilou událostí v minulém období bylo zcizení dvou kompletů lavek a stolů pro cyklisty. Jednalo se o jednu odpočívku nad Horní farmou Zemědělské a. s. a další byla odcizena na odměrové cestě u kříže. Někdo si tyto hezké lavky a stoly odvezl domů na zahradu nebo do sklepa. Byl jsem z toho celý zděšený a nerozumím uvažování některých těchto rádoby spoluobčanů. Všichni máme plná ústa toho, jak to úžasně vypadá v Rakousku, v Německu, a když vytvoříme alespoň malé zpříjemnění pro cyklisty a návštěvníky naší obce, hned někdo přijde a zničí i to málo, co se povedlo. Celková škoda byla vyčíslena na více jak 16 tisíc korun. Jsou to peníze nás všech a stojíme před otázkou, co dál? Vybavit odpočívku znovu něčím podobným, aby to bylo alespoň někde příjemné k odpočinku, nebo se zatvrdit a nebudovat již nic. Mnozí řeknete, že to stejně někdo ukrade. Jaký je Váš názor? Na rozcestí u lesa směrem od Vrbice se ve spolupráci s mikroregionem Hodonínsko buduje cyklistický altánek s informacemi o Čejkovicích a okolí, se stolem a lavkou. Bojím se bojím o osud tohoto díla. Snad jen čas ukáže, jestli se zase najde nějaký dobrák, který to poničí nebo ukradne.

Co se týče výstavby nové silnice na Velké Bílovice, informace jsou následující. Probíhá proces schvalování všeho potřebného pro vypsání veřejné zakázky na tuto investici. Problém je v tom, že od dubna je nový

Zákon o veřejných zakázkách, který to celé komplikuje. Politici si všimli, že z veřejných zakázek tečou peníze na všechny strany (jak říkal pan Rath: „takové žluťoučké peníze“), a proto vymysleli novelu zákona. Tato novela to celé sešněrovala tak, že na všechno musí být spousta souhlasů, transparentních rozhodnutí, kvalifikačních dokladů a dalších usnesení. Zákon je napsán, jenomže výkladová vyhláška nebyla doposud vydána. Ta vykládá jednotlivé paragrafy zákona, co se jimi vlastně myslí. Proto mají investoři velké obavy soutěžit bez této výkladové vyhlášky, protože pokud proběhne soutěž o veřejnou zakázku a následně se zjistí, že nebyla v souladu se zákonem, soutěž se může zrušit. Odvolání neuspokojených zájemců o zakázku je jednodušší a může celý proces výstavby zastavit. Případá mi to velmi komické, v minulosti se v mnoha případech kradlo ve velkém a teď, kdy je už téměř všechno rozkradeno, si budeme hrát na to, že to bezesbytku ošetříme zákonem. Nedivím se zástupcům JMK, že tak úzkostlivě vyžadují naplnění všech podmínek Zákona o veřejných zakázkách. I my jej musíme dodržovat. Jenom to JMK zastavilo proces soutěže o dodavatele stavby silnice do Velkých Bílovic. Jsme ve spojení se Správou a údržbou silnic jihomoravského kraje ve věci výstavby. Moc se bojíme toho, že se v těchto letních měsících bude čekat na výsledek soutěže a samotná výstavba se posune do zimního období. To by nebylo vhodné pro výstavbu. Doufáme, že dojde k výběru dodavatele stavby a v letošním roce se opraví alespoň část silnice od kruhového objezdu po konec obce směrem na Velké Bílovice.

Z těch pozitivnějších informací chybí se zmínit o tom, že naši dobrovolní hasiči

budou mít „nové“ hasičské auto. Z dotace z JMK a se spoluúčastí obce bude zakoupeno hasičské auto od jiného hasičského sboru. Na zcela nové auto nemáme dost prostředků, ale to, které si hasiči vybrali, je pro nás v porovnání s tím, co máme, jako nové. Z obecního rozpočtu bude stát 250 tis.Kč.

Dovolte mi popřát Vám všem příjemné léto, krásnou a dlouhou dovolenou. Načerpejte hodně sluníčka a energie pro další období kdy nás čekají milé akce typu hody, otevřené sklepy, bylinkové slavnosti a také atletické mezinárodní závody veteránů.

Příjemné léto.

***Pavel Novotný
starosta obce Čejkovice***

Třicet lip zdobí sportovní hřiště v Čejkovicích

V neděli 3. června proběhlo slavnostní představení nové lipové aleje u sportovního areálu místní Základní školy. Na zeleň přispěla Nadace ČEZ v rámci grantového řízení Stromy 2011. Hostem slavnosti a zástupcem ČEZu byl Jan Husák, poslanec PS PČR.

Nejmenší tu oslavili Dětský den, byly pro ně připraveny hry a soutěže.

Obec Čejkovice vysázela během loňského podzimu v horní části atletického a fotbalového hřiště třicet lip. Stromy lemující sportovní areál zpřijemňují a zkvalitňují prostředí pro sportovce i ostatní návštěvníky. Lípa je náš národní strom, má velkou tradici. Vhodně zapadá do krajiny a nenarušuje vzrostlou stávající vegetaci. Chtěli jsme nabídnout veřejnosti lokalitu lákající nejen ke sportovnímu vyžití, ale i k odpočinku a relaxaci.

Čejkovice jsou jednou ze 117 lokalit České republiky, která oživila ulice a prostranství novou zelení. Grantové řízení Stromy 2011 vyhlásila Nadace ČEZ vloni v květnu. Vysadilo se více než 44 tisíc dřevin v hodnotě téměř 18 milionů korun.

Nadační příspěvek mohly města a obce z celé republiky získat na obnovu alejí, vybudování nových parků nebo zelených protihlukových stěn. Výsadbu si určovaly samy. V některých případech volily tisíce malých sazenic, jindy vzrostlé stromy.

J. Chlebíková, místostarostka

Z DOTAČNÍ KUCHYNĚ

V letošním roce bylo podáno několik žádostí o dotace. Z minulého roku 2011 není ještě vyhodnocena žádost podaná na Ministerstvo školství na akci Víceúčelové hřiště. Nadací ČEZ nám byla přidělena částka 800 000 Kč na rekonstrukci podlahy ve školní tělocvičně. Jedná se o celkovou výměnu podlahy a obložení ve velké tělocvičně. Od Vinařského fondu jsme obdrželi 100 000,- Kč na pořádání Vinných trhů. Pro naše dobrovolné hasiče jsme obdrželi částku 450 000,- Kč na nákup auta – cisternové automobilové stříkačky.

Letošním rokem byla Operačním programem životního prostředí vyhlášena poslední výzva na zateplení veřejných budov. Žádost jsme podali na zateplení Obecního úřadu, Orlovny a budovy bývalých jesliček. Na všechny tři akce jsme získali akceptační číslo, což znamená potvrzení formální úplnosti a přijatelnosti žádosti (projektu); umožňuje postoupení žádosti v procesu administrace k věcnému hodnocení žádosti.

Na výsledky dalších žádostí (viz. výše tabulka) teprve čekáme.

*J. Chlebíková
místostarostka*

Předmět žádosti	podáno na	podpořeno
Víceúčelové hřiště	MŠMT	
Rekonstrukce podlahy v tělocvičně	ČEZ	800 000 Kč
Obecní park - Budeme si hrát	MMR	
XVII. Vinné trhy Čejkovice	Vin. fond	100 000 Kč
JSDH-hasiči	JMK	450 000 Kč
Dotace úroky	JMK	NE
Tradiční krojové hody	JMK	NE
Cyklo-turistická trasa Čejk-Vrbice	SFDI	
Zateplení Orlovny	OPŽP	AKCEPT.
Zateplení OU	OPŽP	AKCEPT.
Zateplení CVČ	OPŽP	AKCEPT.
Územní plán Čejkovice	JMK	
Podpora vinařství	JMK	
Varování před povodněmi	OPŽP	
Bezbariérová rampa do knihovny	MK	

BUSTA FRANTIŠKA KOŽÍKA OD RADIMA HANKEHO NA ČEJKOVICKÉM ZÁMKU

Autor: DENÍK/Petr Turek

Čejkovice - Busta spisovatele Františka Kožíka se stěhuje do Čejkovic. O tom, že se nyní nachází u recepce tamního zámekského hotelu, rozhodla dcera uherskobrodského literáta Alena. Bustu vytvořil akademický sochař Radim Hanke v roce 2009 u příležitosti sta let od narození Františka Kožíka a věnoval ji jeho dceři Aleně. Původně busta zkrášlovala uherskobrodskou knihovnu. Nyní se ale stěhovala.

„Otec měl Čejkovice opravdu velice rád. Rád sem jezdil. Hrál mu tady jeho představení. Tak mě napadlo, že když je tady čestným občanem, tak by se místním líbila jeho busta. Jsem ráda, že tady bude a že otec bude v Čejkovicích přítomný dál,“ vysvětlila Alena Kožíková.

Nové místo uložení busty na čejkovickém zámku je symbolické. Kožík totiž probudil velký zájem veřejnosti o tuto památku. Na začátku sedmdesátých let, po napsání románu Hejtman Šarovec, jej místní pozvali do Čejkovic. A to proto, aby napsal hru o čejkovické tvrzi.

„Hluk, Uherský Brod, Kroměříž, Uherské Hradiště, Telč a Brno. To byla místa, kde otec studoval a kam patřil během života. Čejkovice si zvolil později, ve zralém období života a byly místem, které si zvolil srdcem,“ zavzpomínala bývalá dramaturgyně vinohradského divadla a dcera spisovatele.

V Čejkovicích měl mnoho přátel. „Jedno z prvních přátelství vzniklo, když jej oslovil doktor Jan Pavlík. S ním jej spojilo divadlo. Otec pak napsal Šavle a píseň jako román

i divadelní hru, kde už Čejkovice vystupovaly. Později přimo knihu o templářích v čejkovické tvrzi,“ připomněla Kožíková.

Ta je ráda, že Čejkovice otcovu bustu přijaly. „Když měl sté výročí narození, v roce 2009, tak Čejkovice tady uspořádaly sympozium o jeho díle. A byla to nejhezčí akce, která byla ten rok uspořádána, za což dodatečně děkuji,“ řekla jednadsmesátiletá teatroložka a překladatelka.

Čejkovičtí jsou za její volbu rádi. „Věříme, že její výběr, kam bustu umístit, byl správný. Moc za to děkujeme,“ řekl při předání čejkovický starosta Pavel Novotný.

Alena Kožíková předala Čejkovicím bustu na letošních Vinných trzích. „Žiji v Praze. Byla jsem dramaturgyně v Městských divadlech pražských na Vinohradech. Teď už nejsem, tak mám čas jet na vinné trhy do Čejkovic,“ pousmála se Kožíková, které moravské víno chutná.

Je také vždycky ráda, když se na jejího otce vzpomene. „Měl Moravu rád a patřil sem. Já to od něj převzala,“ dodala rodačka z české metropole s tím, že se lásku k Moravě a cimbalové muzice snažila předat i svým synům.

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Metoda dobrého startu probíhala během činností v mateřské škole se všemi dětmi před vstupem do základní školy. Pod vedením paní učitelky Heleny Opluštilové a Marcely Konečné byly děti vedeny k soustředěnosti, samostatnosti, vytrvalosti, práci zleva doprava, správnému držení tužky, grafomotorickým cvičením na pracovních listech, malovanému čtení, předmatematickým dovednostem a dalšími hrami si procvičily školácké dovednosti. Cvičení trvala 10 týdnů od března do června jednu hodinu týdně. Děti, které z důvodu nemoci chyběly, dostaly úkoly na pracovních listech domů a mohly je vypracovat se svými rodiči. Na některých předškolácích bylo možné poznat zlepšení při práci a motivace - větší snaha před ostatními vrstevníky.

OBĚD V ZŠ

Začátkem dubna jsme byli pozváni do základní školy na slavnostní oběd. Akci zorganizovala paní vedoucí stravování Vladimíra Otáha-

lová, pozvala do školy pana kuchaře. Pan kuchař Zbyněk Diatka a kuchařky ze základní školy i mateřské školy pro nás připravili výtečný oběd

a my jsme obědvali u vkusně prostřených stolů. Všichni si vyzkoušeli obědovat jako opravdoví školáci. Za akci moc děkujeme.

VÝLET DO STRÁŽNICE

V polovině května se většina dětí mateřské školy zúčastnila školního výletu ve Strážnici. Ve dvou skupinách proběhla prohlídka skanzenu ve Strážnici. Prováděly nás příjemné průvodkyně. Pro starší děti - předškoláky měly připravený program a děti ukázaly své znalosti, které získaly z informací v MŠ. Poznávaly různé starodávné věci, zahrály si hru jako pasáčky a zkusily si oblečení - kroje jako naše stařenky. Počasí nám přálo a po příjezdu do školky jsme výlet ukončili výborným obědem, který pro nás připravily paní kuchařky.

OSLAVA DNE DĚTÍ

Původně jsme plánovali „Hledání pokladu“, ale podařilo se nám objednat pro děti pojízdné loutkové divadlo

Podiv z Brna s pohádkou „O líném Honzovi, tříhlavém drakovi a povídlavých buchtách“. Ve zbývajícím čase jsme chtěli s dětmi na zahradě MŠ pořádat taneční a pohybové hry. Děti si přinesly karnevalové kostýmy, a protože bylo deštivé počasí, v herně jsme uspořádali „Pohádkovou módní přehlídku“ a při dětských písničkách děti tančily, zpívaly a hrály hry. Děti si odnesly domů diplomy a sladkou odměnu.

*učitelka MŠ
Helena Opluštilvá*

POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO ANGLIE

Ve dnech 7. – 11. května 2012 se vybraní žáci naší školy zúčastnili poznávacího zájezdu do Anglie.

*A je to tady. Náš velký den.
Výlet do Londýna byl vždy můj sen.
Máma mně naposled dává pusť
A my nastupujeme do autobusu
Vyrážíme na dvacetihodinovou cestu,
Která je plná zábavy a všesku.
Probouzíme se do brzkého studeného rána
A dorážíme do vysněného Londýna
Nadechnu se jednou, dvakrát, třikrát,
Big Ben začne na poplach hrát,
Pak zmateně se proplétáme uličkami
Mezi londýnskými památkami.*

Program pro naše děti byl následující:

1. den – odjezd od školy přes Německo do francouzského přístavu Calais
2. den – příjezd do Calais, přeprava přes kanál La Manche
Dopoledne: pěší prohlídka Londýna – **Westminster Abbey, Houses of Parliament, Big Ben, Downing Street, Buckingham Palace** – střídání stráží.
Odpoledne: **Trafalgar Square**, návštěva jednoho z největších evropských akvárií **London Aquarium** – 50 nádrží s mořskými a sladkovodními živočichy, ve večerních hodinách ubytování v rodinách v Londýně.
3. den – prohlídka královského města **Windsor**, odpoledne návštěva **LEGOLANDU**, městečka sestaveného z 20 milionů kostek, ve večerních hodinách návrat do rodin.
4. den – návštěva **Madame Tussaud's** – nejznámější muzeum voskových figurín na světě, odpoledne přejezd londýnským metrem (tube) k **Tower Bridge**, plavba lodí po

Temži do Greenwichu, zhlédnutí **nultého poledníku**, ve večerních hodinách odjezd stejnou trasou zpět do České republiky
5. den – příjezd ke škole

S jakou se vrátili domů? Posuďte podle reakcí některých z nich:

- Lákavá nabídka – Londýn! Jen blázen by ji nevyužil – všude dobře, tak co doma!
- Jeli jsme jeli, jeli, jeli, až jsme dojeli.
- Londýn je nádherné historické město, krásný pohled je přes řeku Temži na Big Ben.
- Byla zde spousta cizinců a přistěhovalců. V McDonaldu jsme potkali dokonce Češku.
- Společnost v rodinách byla výborná, jenom ty jejich zásuvky... A jejich chléb – ten už raději ne.
- Také bylo zajímavé seznámení s naší pobytovou rodinou. Prohodili jsme pár slov o kultuře Čekovic, vinařství a škole.
- Se členy domácnosti, ve které jsme byli ubytováni se dobře povídalo. Konečně jsme měli možnost použít angličtinu u lidí, kteří neumí česky.
- Podle mě, jsme lepší rodinu s domem

A co dospěláci? Ti byli určitě spokojeni také a užili si to. A dětičky? Poslouchaly? No, to už se zeptejte jich.

Takže co k tomu dodat více?

Snad už nic

Loučím se s vámi přátelé,

Netvařte se tak kysele.

Jedte do Londýna, to se ví

Nic víc vám k tomu už nepovím.

Loučím se s vámi směle

Mějte se skvěle

Z příspěvků účastníků (a řečí kolem) vybrali a redakčně upravili

*Mgr. Miroslav Maniš,
Mgr. Zdeňka Manišová,
Mgr. Blanka Chytilová*

LONDÝN

nemohli dostat. Večeře a snídaně byly výborné.

- U rodin byl sice trochu nepořádek, ale tam se tak žije.
- V Legolandu se líbilo snad všem. Do autobusu jsme se vraceli mokří, řidiči z nás museli mít radost.
- Z Legolandu jsme všichni odešli úplně promočení, a to z příčiny deště a vodních atrakcí.
- I tenhle den se paním učitelkám podařilo nás maximálně unavit.
- Ted' už konečně můžu říct: „Splnil se mi můj sen“.
- Nakonec jsme se sice vždy nějak domluvili, ale vidím, že v angličtině mám ještě co zlepšovat.
- Zprvu jsem se bála, že se budeme domlouvat rukama nohama, ale nakonec jsme skoro všemu rozuměli.
- Výlet v Londýně bych shrnul snadno – superový a nezapomenutelný.
- Super. Úžasný zájezd. Dal bych 5 bodů z 5.

V Londýně jsme prožili spoustu zajímavých věcí a viděli jsme spoustu památek. Humorné situace nastaly, když si někdo neuvědomil, že je v cizině a začal na nějakého Angličana rychle mluvit česky. Nejvíce legrační situaci jsme asi zažili v metru. Před tím, než jsme měli nastupovat, nás paní průvodkyně poučila o tom, co máme dělat, když se třeba nešťastnou náhodou ztratíme v podzemním metru. Už jsme slyšeli, jak se metro blíží a v očekávání jeden žák vyhrkl, že metro bude určitě prázdné a že v pořádku nastoupíme. Metro přijelo a bylo úplně plné lidí. Průvodkyně na nás zavolala, ať uvolníme dveře, že většina lidí určitě vstoupí. Dveře se otevřely, samozřejmě nikdo se ani nepohnul. Průvodkyně zakřičela: „Tlačte se!“ Všichni se jak čekovičtí buldožeri začali tlačit. Všichni jsme se tam jen o chloupky dali, a to doslova. Jednomu mému spolužákovi zavírající dveře metra přiskříply vlasy a ten okamžitě za-

čal ječet, protože se nemohl ani pohnout. Nejhorší obavy průvodkyně se vyplnily. Hned na další stanici začali všichni cestující z metra vystupovat. Otevřely se dveře a všichni se začali tlačit ven, až vytlačili několik našich žáků i s průvodkyní. Žáci se našťěstí stihli dostat zpět, jen průvodkyně se těsně před očima zavřely dveře. Všechno jsem uviděl krásně a čistě, neboť v mém vagonu byla ještě spousta lidí a já byl doslova připlesknutý na skleněném okýnku. Metro se rozjelo a naše průvodkyně zůstala na té stanici stát. Přijeli jsme na smlouvanou stanici, kde jsme vystoupili a naše paní učitelka nás okamžitě začala počítat, jestli jsme všichni. Počet souhlasil, však naše průvodkyně chyběla. Hned se to spravilo, když naše průvodkyně dalším metrem přijela za námi. Teď to vypadá, jako by se mi líbilo jenom to metro. Ale ve skutečnosti se mi moc líbil i Legoland. Prostě se mi všechno v Londýně líbilo a doufám, že na to nikdy nezapomenu!!

Chtěl bych poděkovat všem, kdo tento výlet zprostředkovali, také řidičům autobusu, kteří byli strašně milí a také naší průvodkyni. DĚKUJI!!!

*Martinec Tomáš
9.třída*

DEN DĚTÍ

Dvě padesátky stály u letošního Dne dětí, který slaví skoro celý svět. Před padesáti lety se konal poprvé a padesát států stálo u jeho zrodu.

Jaké bude počasí? Najde se dost sponzorů? Zvládne se otevírání rekonstruované školní zahrady? Najde se někdo, kdo umí zacházet s velkým grilem? Takových otázek bylo u nás samozřejmě víc. No a kromě počasí, které nás trochu pozlobilo, zněla jednoznačná odpověď – ANO.

Akce, kterou pořádala základní škola a SRPŠ, probíhala v neděli 3. 6. 2012 v areálu základní školy a školní zahrady. Na 18 stanovištích si děti vyzkoušely své znalosti, schopnosti a dovednosti. Lístky zde získané pak proměnily

„nákupem“ za to, co se jim líbilo v „dětském obchodě“.

Pro vyřádní byl k dispozici nafukovací hrad. Rozdávala se cukrová vata, popcorn či balonky. Hlad zaháněli účastníci grilovaným masem, klobásou a vlastnoručně opékaným těstem.

To vše by nebylo možné bez sponzorů, kterými byly Templářské sklepy, Obec Čejkovice, Sluneční brána, Hotel Zámek, Víno Sýkora, Víno Biza, Farní úřad Čejkovice, Zemědělská a.s., COOP Jednota, Famila, Cukrárna Čejkovice, Pekárna Čejkovice, Kuželna Čejkovice. Děkuje.

Poděkování patří i těm, kteří obětovali svůj volný čas přípravě i realizaci celé

akce. Bylo jich mnoho. Co se školy týká, organizovala vše zástupkyně ředitele, paní učitelka Manišová, za SRPŠ pak paní Hnidáková. Byla to

také většina učitelů, mnozí nepedagogičtí pracovníci, spousta rodičů a mnoho žáků z vyšších ročníků.

A co děti? Mají si kde hrát?

To zpívala už kdysi skupina Kaput. Myslí, že ty naše ano.

*Mgr. Miroslav Maniš
ředitel ZŠ TGM Čejkovice*

JAK TO BYLO KDYSI?

Hned natříkrát na tuto otázku zkusili hledat odpověď žáci 9. ročníku při akci 14.6.2012, která byla částečně součástí krátkodobého školního projektu „Studená válka – železná opona“.

Jak to bylo v době, kdy byla republika zadržovaná ostnatým plotem?

Kdo byl Jan I. z Liechtensteina?

A proč nechal postavit „Reistnu“?

Jaká je historie jeskyně Turoid?

Ale popořádku. Na začátku byl nápad podívat se, jak to vypadalo na hranici s Rakouskem před rokem 1989 – a podařilo se. Muzeum železné opony ve Valticích mnohé přesvědčilo o tom, že tato část naší minulosti byla hodně temná.

Kolonáda na Reistně byla oddychem. A protože nese též druhý název – „Památník otci a bratrům“, byla zodpovězena i výše uvedená otázka s touto památkou související.

Do nejhlubší minulosti, té geologické, nás zavedl sestup do útrob jeskyně Turoid. A že bylo na co se dívat!

Procházka přes Koží hrádek, zmrzlina, autobus a jede se domů.

Prostě příjemně strávené dopoledne. Co si budeme povídat, lepší než ve škole.

*Za všechny účastníky
Mgr. Miroslav Maniš, učitel dějepisu v 9.třídě*

PŘÁTELÉ Z RAKOUSKA

Loni „u nich“, letos „u nás“. Ano, tak to dlouho funguje při akcích, které jsou součástí spolupráce HS Neusiedl a ZŠ TGM Čejkovice.

V úterý 19.6.2012 byla polovina naší školy na nohou, neboť jsme očekávali vzácnou návštěvu. Učitelé a žáci ze školy v Neusiedlu dorazili plni očekávání, valná část jich byla u nás poprvé.

Po uvítání a krátkém občerstvení je čekala prohlídka školy. Děti z Rakouska prováděli naši žáci, a tak začala celodenní komunikace „mezi dvěma národy“, protože sou-

těžila smíšená družstva o počtu 6 – 7 žáků.

Na stanovištích byli rakouští i čeští učitelé, pomáhali naši žáci. A jaké byly úkoly? Tady je jejich výčet: Umiš abecedu?, Lano-geometrické obrazce + mrštnost, Střely na branku, Sedmiminutový běh formou štafety, Skok do dálky, Hod míčkem, Hod medicinbalem na cíl, Puzzle, Chůdy, Hod na basketbalový koš. Jejich zadávání bylo prováděno většinou v cizím jazyce pro všechny děti – totiž v angličtině.

Když skončilo soutěžení, přišel čas na oddech. Ale

ještě předtím byly slavnostně vyhlášeny výsledky, rozdány medaile a pamětní „placky“.

A jak může vypadat oddech? Ten, který vymyslela organizátorka celé akce, paní učitelka Manišová, všechny Rakušany zaujal a nadchl – prohlédli si Templářské sklepy a čejkovický zámek. Domů odjížděli spokojení a plní zážitků.

Nu, a nezbývá nic jiného, než se těšit příští rok do Rakouska. Copak pro nás asi připraví naši přátelé?

Mgr. Miroslav Maniš

ZÁVĚREČNÁ

Hudební škola Yamaha se 15. 6. rozloučila se školním rokem 2011/2012, a to standardně závěrečným vystoupením svých žáků. I letos nám počasí přálo, takže vystoupení mohlo proběhnout v atriu ZŠ Čejkovice. V letošním roce se předvedlo 14 žáků v oborech Rytmické krůčky, Hra na keyboard a Populární zpěv. Z reakcí diváků bylo znát, že uvolněná a přátelská atmosféra, kterou v HŠ Yamaha propagujeme, je při našich „Závěrečných“

výhodou a příjemným zpestřením při výkonech mnohdy trémou trápících se žáků. A právě divákům a především rodičům patří můj velký dík za to, že svoji roli rodičů berou zodpovědně, podporují své děti v hudebním citění a vzdělání. Tak jako do školy musí děti plnit domácí úkoly, tak i do HŠ Yamaha musí chodit připraveni a díky pozornému dohledu rodičů se nám společná práce daří už několik let. Také děkuji vedení základní školy, že nám umožňuje bezproblémově fungovat ve svých prostorách, a to včetně vánočního a závěrečného vystoupení.

Není žádným tajemstvím, že v novém školním roce se budu věnovat jiným povinnostem a to těm mateřským, ale HŠ Yamaha jede dál! Novou lektorkou bude Lucie Schauerová,

rová, která bude v Čejkovicích vyučovat všechny zaběhlé učební obory, takže se nic nemění a stávající i nové žáky zvou na Den otevřených dveří, konaný začátkem září. Přesný termín samozřejmě ještě upřesníme.

Školní rok 2011/2012 končí, naši žáci si ze závěrečného vystoupení odnesli nové zku-

šenosti, ale také osvědčení o absolvování letošního roku v daném oboru a nechyběl ani malý dárek pro každého. Přejí všem krásné prázdniny plné pohody, odpočinku a spousty nezapomenutelných zážitků. HŠ Yamaha se na Vás těší zase v září a já určitě v brzké době také.

Hana Pregrtová DiS.

UČŇOVKA V ČEJKOVICKÉ TVRZI

Na letošních Vinných trzích se mi 19. května líbilo, když se průvod s templářským komturem přesunul ke studni a místo vody se počalo rozlévat šumivé víno na přípitek. Pohovořil jsem si tam se současným komturem o tom, jak je dobře, že studna byla znovu uvedena do původního stavu. Při té příležitosti přišla řeč na tvrz v období na kon-

ci padesátých let minulého století – ale to již poměrně mladý komtur neznal, ani vedle stojící mládenci z řad vinařů – podnikatelů. Napadlo mě, že bych mohl využít mých vzpomínek na tuto dobu a napsat je do Zpravodaje.

Náš ročník 1944 byl v Čejkovicích dost početný, povinnou školní docházku na základní osmileté škole nás

ukončilo v roce 1958 přes šedesát. Zrovna vrcholilo v celém zemědělském sektoru v Československu združstevňování – pro ty mladší tedy „přesvědčování místních sedláků k dobrovolnému ukončení práce na vlastních pozemcích a vstupu do Jednotného zemědělského družstva“ (JZD). Samozřejmě, že jsme museli doma vypomáhat

při práci na poli i doma ve stájích, a tak jsme se snažili dostat někde do učení na řemeslo nebo na střední školu. Jenže každému se to nepodařilo, třeba do učení na zámečnicka brali tenkrát do hodonínského SLOKOVU z každé vesnice jenom jednoho uchazeče. Naštěstí se napočítalo po prázdninách v roce 1958 takových „spolužáků“ v Čejkovicih asi 12 a díky iniciativě tehdejšího ředitele základní školy Václava Kašpárka byla zde založena i za podpory místního JZD a Státního statku v Čejkovicih první a také poslední Zemědělská učňovská škola obor pěstitelský a chovatelský (třeba podotknout, že převažovaly předměty z pěstování, možná to chovatelsví naběhlo až ve 2. ročníku). A právě v Čejkovické tvrzi byla jedna větší místnost, kde výuka novopečených učňů probíhala. Jinak sloužily ještě další zachovalejší místnosti k ubytování rodin, jejichž příslušníci pracovali na Státním statku, ale celkově byla tvrz, kterou jsme my místní nazývali honosně „zámek“, v těchto letech již značně zchátralá.

Jako každá učňovka i v této byly teoretické předměty v pondělí a v úterý (všeobecné předměty vyučovali učitel ze základní školy, odborné ze Šlechtitelské stanice v Čej-

či). Ve středu se chodilo do stolárny k mistru Karlu Kornfeilovi na Státní statek naučit se základy kolářského řemesla, ve čtvrtek do bývalé pekárny Godoše Strmisky u Hrubé uličky do dílny sedlárů Syrovátky a Mokruše na základy sedlářského řemesla. V pátek se chlapci – učni učili kovat v kovárně u Kornfeilů až dole u Kapličky s mistrem – kovářem Tomášem Knápkem. Na řemesla chodili kluci s chutí, děvčata zase navštěvovala výuku ručních prací v domácnosti a nějaké kurzy vaření. Byla to nejpříjemnější škola mého života – výuka někdy i odpadla kvůli nemoci učitele nebo malému počtu učňů ve třídě na tvrzi.

Jak plynuly měsíce v této mimořádné učňovce, stále více se rýsovala skutečnost, že druhý ročník učňovky bude přemístěn do Hodonína s denním dojížděním. A já už směřoval na střední školu – vinařskou do slovenské Modry.

Konec vyučování na učňovské škole vyzněl v červnu do ztracena, většina učňů a učnic po prázdninách pokračovala v Hodoníně, jenom výjimečně se někdo odpoutal někam jinam. Soudruh ředitel Kašpárek byl pedant a vystavil i těmto odcházejícím vysvědčení po 1. ročníku, což se hodilo později při vyřizování důchodu.

Na první pohled všední život Jendův v této podivné učňovce byl okořeněn ještě jednou velmi zajímavou událostí. Čejkovice byly proslulé amatérským divadlem, ale v tomto období vrcholícího združstevňování nebyla v rodinách sedláků žádná nálada pro nacvičování nějakého divadelního kusu. Ale když nechtěli nebo spíše nemohli hrát divadlo dospělí, vymyslel pan učitel František Jurášek, již několik let nevyužitý divadelní režisér, že nacvičí divadelní hru s žáky místní základní školy. A tak začalo již v zimním období s vybranými a talentovanými kluky a děvčaty divadelní zkoušení pohádky „Jirka s kozů“. Nejdříve jsem tomu nevěnoval žádnou pozornost, snad jenom někdy mi vadilo, že divadelní kus pojal do svého dění většinu mých mladších kamarádů. Jenže když začalo jarní skotačení mládeže, přišlo k velkému neštěstí v divadelním ansáblu, neboť představitel hlavní role, přímo „královská výsost v podání Olina Hříbového“, největšího kluka v osmé třídě, si zlomila nohu. I když se jednalo jen o školní divadlo, poskakující král na jedné noze a s druhou v gipsu – to by nepřijala ani vesnická galérka. No a stalo se, že asi týden před premiérou oslovil učitel Jurášek právě mě, neboť věděl, že

jsem schopný se rychle naučit divadelní text. Sice nešlo o žádné dlouhé královské monology, nakonec od toho je král králem, aby nic moc nemusel. Ani mě nemuseli

dlouho přesvědčovat, zvláště když jsem zjistil, že mou královskou dcerou má být Věrka Konečná, vytáhlá pubertáčka s uhrančivými hnědými očima. A ještě plno dalších

šikovných děvčat a také kluci „schopni zdivadelnit každou srandu“ mi tenkrát zpestřili druhý půlrok na učňovce.

Valtice, 21. května 2012

Ing. Jan Otáhal

Hledání zaniklé obce

Na nedělní odpoledne připravil Mužský sbor Révo-kaz pro občany z Čejkovic tematický výlet. Šlo o malé putování a hledání zaniklé obce Všetrapy. Po více než desetiletém slibování jsem se konečně dočkal, prozradil nám autor písničky Tady leží dědina, malá... r. 1418 za války mezi markrabaty Joštem a Prokopem zanikla tvrz a dědina Všetrapy. Ti, kdo píseň znají, tak jistě ví, že se v této písni zpívá o zaniklé obci.

Jihozápadně od Čejkovic stávala tvrz spolu se vsí Všetrapy, která zanikla někdy kolem roku 1418 za válek mezi markrabaty Joštem a Prokopem. Dnes se na tomto území nachází viniční trať Šatrapky.

Navzdory nejistému počasí se sešla parta asi dvaceti nadšenců a po slavnostním připití u vinaře Františka Veverky se vydala s mapkou pěšky po zatravněných vinohradech směrem do Šatrapek, tedy do míst, kde se měla nacházet ona zapomenutá víska Všetrapy. Nutno dodat, že někteří, byť starší občané, si troufli jet po úzké silnici na kole,

další ochotníci přivezli autem lavky, stoly a vše potřebné na slíbený taborák a opékání špekáčků. Akce nebyla jen tak obyčejně pojatá. Kromě členů sboru a jejich ženušek přišlo také několik dalších odvážlivců z řad čejkovických občanů a navíc přišli i vzácní hosté: Manželé Janáčkoví z Brna a Laďa Prčík z Arizony.

Samozřejmě, že se na úvod zazpívala píseň Tady leží dědina. Po několika dalších písničkách se teprve rozdělal oheň, abychom se mohli

vydatně posilnit jídlem a pitím do dalšího zpívání.

Ještě štěstí, že se počasí umoudřilo a začalo poprchat, jinak bychom tam zpívali asi až dodnes.

Na památku zaniklé obce a také na toto báječné odpoledne byla umístěna v prostorách u odpočívadla pro kolaře, v místě, kde se říká „U Oříška“, malá pamětní deska.

Toto putování se konalo 10. června roku 2012

J. Novák

ČTVRTEČNÍCI Z ČEJKOVIC NA VINNÝCH TRZÍCH

Vinařské výstavnictví doznalo v posledním desetiletí v České republice výrazný boom. Svědčí to o dobrém dění ve vinařském oboru a významně tomuto napomáhá vedle samotných vinařů také podpora z Vinařského fondu. Je potěšitelné, že stále více vinařských soutěží směřuje nejen k odbornému ohodnocení vín a následnému ochutnávání vinařskou veřejností, ale je také cílem dát konzumentům vína možnost budoucího nákupu. Tak jsou nastaveny především Valtické vinné trhy, Vinné trhy v Čejkovicích i některé další.

Na 45. Valtických vinných trzích soutěžilo letos o cenné medaile a poháry 150 vinařských firem a společností. Také z Čejkovic přivezli svá vína ti nejlepší reprezentanti Čtvrtečníků a také v tvrdé konkurenci velmi dobře uspěli. Spolu se sousedními Velkými Bílovicemi patřily právě Čejkovice mezi nejúspěšnější vinařské obce. Celkem 10 vinařských firem a ještě také Templářské sklepy Čejkovice daly do soutěže 38 vybraných vín a získali 22 ocenění. Nejúspěšnější byli:

- Veverka Libor – 5 vín a získal ZM, SM, BM a D
- Pavka Libor – 2 vína a získal ZM a D
- Škrobák Stanislav – 3 vína a získal SM a BM
- Škrobák Martin, Ing. – 1 víno a získal D

- Biza Petr – 3 vína a získal SM a 2 D – procentuálně nejúspěšnější vinař
- Esterka Vít – 2 vína a získal SM
- Fojtik Zdeněk – 5 vín a získal 3 D
- Konečný Stanislav – 5 vín a získal BM a 2 D
- Víno Hradil – 4 vína a získal 1 D
- Templářské sklepy – 6 vín a získaly BM a D

Všichni tito vinaři vystavili úspěšná vína i na čejkovických Vinných trzích, a tak jsem si mohl některá vína znovu ochutnat. Opět se mi líbil Sauvignon od Libora Veverky, připomínající mi tuto odrůdu z dob mého mládí, nazrávajících broskví a v dochuti posečená kopřiva, jak to uměl udělat jenom sklep mistr Staňa Zábojník v Modrém sklepě v Novém Šaldorfu. Také panenský Hibernál od mladého vinaře Staně Konečného byl velmi příjemně harmonický a neskutečně aromatický. Ještě jsem pochutnal při rozhovoru s ředitelem Vinařského fondu Ing. Jaroslavem Machovcem povedený sortiment vín z vinařské firmy „otec a syn – (a v závorce by mohl být jistě také dědeček) – Ilčík Otto, Ing. Netrpělivý řidič v podobě mého vnuka mi již další šanci nedal...

Čejkovice, 19. května 2012

Ing. Jan Otáhal, Valtice

DIVADLO ŽIJE 2

„Divadlo žije“ byl článek v minulém zpravodaji o našich přípravách na divadelní premiéru čejkovického ochotnického souboru. Až po rozhodnutí o datu premiéry jsme zjistili, že nás dělí přesně 17 let od doby poslední premiéry. 27. května 1995 jste mohli vidět poprvé hru Templářů v Čejkovicích a 27. května 2012 Za sušenou vodou.

Ted', pár týdnů po obdržení potlesku od vás, našich diváků, můžeme říct, že naše snaha přinesla ovoce. Tím byl spokojený divák. A že jich bylo!

S mírným odstupem je dobré poděkovat všem hercům za jejich zodpovědný přístup k rolím, kdy počáteční nadšení přetavili tvrdou práci k proměně v divadelní roli. Díky za pře-

mýšlení, co vše je možné zlepšit na suchém textu, „Přijde na scénu“, s tím, že vyvoláme u diváka pobavený úsměv či potlesk.

Díky patří Jarovi Michnovi, že vydržel neustále po celou dobu opakovat mantru „Tak už začnem“ a my opravdu začali a věřím, že budeme i pokračovat.

Rád bych poděkoval těm, kteří nám pomohli s rozjezdem, starostovi Pavlu Novotnému a paní Marii Ritterové.

Ne všichni, kteří nám pomáhali, byli uvedeni v programu. Scéna, která výborně navozovala atmosféru jednotlivých obrazů, je z velké části dílem Kláry Michnové a díky jí za tuto práci.

Díky patří i Lucce Konečné za vytvoření úžasných účesů herečkám i hercům.

Díky i všem, kteří nás jakkoli podporovali a pomohli.

Díky všem partnerům a partnerkám, kteří umožnili herečkám a hercům dobrat se po-dařeného výsledku.

A v neposlední řadě obrovské díky za předávání zkušeností Ludvíku Balátovi. Díky němu se naše nadšení proměnilo v divadelní umění ☺ .

Josef Šašvata

Jiřina Trávníčková

Pálení čarodějnic

Takže zase po roku proběhlo tradiční pálení čarodějnic, letos vyšlo pořádání této akce na Zámeckou zahradu a byla to perfektní volba, dle ohlasů - lepší místo bysme snad ani nenašli. Počasí nám přálo, takže účast byla vysoká a jsme rádi, že jste se vy i vaše děti bavili. Kdy naposledy přišlo tolik rodin s dětmi se ven pobavit? Snad jen v Dětský den nebo v hody.

Avšak rok od roku je nás čarodějnic v kostýmech čím dál tím méně, což je velká škoda. Vezměme slet čarodějnic vážně, pojďme se převléknout a udělat si ze sebe srandu, jinak můžeme tuto akci pojet jen opravdu jako Čarodějnické opékání bez převleků, bez soutěží pro děti a bez všeho, co k tomu patří. Žádáme vás tímto, chcete-li tradici čarodějnictví v Čejkovicích zachovat, přijďte nás podpořit příští rok a podejte pomocnou ruku. Nic to nestojí, jen trochu času a za ten úsměv spokojených dětí to přece stojí.

*S přátelským pozdravem
Sdružení čarodějnic*

STÁRCI A CHASA VÁS SRDEČNE ZVOU NA TRADIČNÍ

ČEJKOVICKÉ KROJOVANÉ HODY

KTERÉ SE KONAJÍ VE DNECH 19.- 21. SRPNA 2012

ČTVRTEK 16.8.2012
20:00 STAVĚNÍ HODOVÉ MÁJE

PÁTEK 17.8.2012
20:00 ROCKOVÁ ZÁBAVA U MYSLIVNY
HRAJE SKUPINA MASSAGE A PŘEDKAPELA ŠROTI

SOBOTA 18.8.2012
20:00 HODOVÁ DISKOTÉKA V SÁLE ORLOVNY
20:00 CIMBÁLOVÁ MUZIKA LÁLIA NA NÁDVOŘI ZÁMKU

NEDĚLE 19.8.2012
10:30 HODOVÁ MŠE SVATÁ V KOSTELE SV. KUNHUTY
14:00 KROJOVÝ PRŮVOD OBCÍ A HODOVÁ ZÁBAVA
HRAJE DH SKALIČNÉ

PONDĚLÍ 20.8.2012
14:00 KROJOVÝ PRŮVOD OBCÍ A HODOVÁ ZÁBAVA
HRAJE DH SKALIČNÉ

ÚTERÝ 21.8.2012
20:00 HODOVÁ ZÁBAVA , HRAJE DH LIDUŠKA

1. STÁREK	STANISLAV ŠKROBÁK	1. STÁRKA	BLAŽENA STÁVKOVÁ
1. SKLEPNÍK	JIŘÍ ŠTAVÍK	1. SKLEPNICE	JANA HŘIBOVÁ
2. STÁREK	RICHARD PAVKA	2. STÁRKA	MONIKA STÁVKOVÁ
2. SKLEPNÍK	JAN KONEČNÝ	2. SKLEPNICE	LENKA VYDAŘELÁ

PŘEDHODOVÉ ZPÍVÁNÍ S VERBUŇKEM A ZAVÁDKOU

Štrnáct dní před hody, to ještě není tolik práce, abysme se nemohli společně pobavit, zatancovat a pošťásovat.

Proto se rozhodl Mužský sbor Révokaz spolu s Klubem seniorů, za vydatné pomoci obce Čejkovice, pěkného počasí a nejlevnějších muzikantů, připravit pořad s dechovkou, písničkami, ukázkou verbuňku, přehlídkou hodoových koláčů (makové, tvarohové, ořechové) ochutnávkou přívlastkových vín (dobrých aj špatných) košťováním domácí kořalky, (slivovice, meruňkovice, hruškovice) pojidáním těch nezdravých domácích klobásků (libových aj trochu tučných) a také ukázkou hanákoslováckého tance zavádka.

Přesně odpoledna, v době 5. srpna v 15.30, jakmile budou napečené koláče, napucovaný a nalahovaný víno, vyleštěný trubky a vyladěný bubny, může vyrazit průvod se šeckýma účinkujícíma od hotelu Albor směrem k malé májce, k místu určenému konání této slavnosti vína, koláčů, muziky, tanca a nanichodnému klábosení, (jako například čím a proč šplíchat, jakú dávkú a estli teda ešte vůbec stříkat).

Zkrátka, pod heslem „doš už bylo krize a kyselých úsměvů, začíná blahobyť“, dojdite mezi nás s nama si zatancovat, zasmít se, pozpívat aj poklábovat.

Na vysoký vstupný se nevymlúvajte (kdo co dá) a dojdite.

J. Novák

Klub seniorů informuje

Jaro je za námi, léto přichází. Jaké byly z pohledu seniorů uplynulé 3 měsíce?

31.3. Vrátilo se 49 spokojených účastníků zájezdu do Podhájské. Na zpáteční cestě navštívili vodní dílo Gabčíkovo. Díky patří Janě a Olince.

3.4. Na Čaji o páte jsme besedovali s Policií České republiky na témata, jak si ochránit svůj majetek, jak nenaletět podvodníkům, jak se bezpečně chovat v silniční dopravě. Beseda byla velmi poučná.

17.4. se uskutečnil výlet na kolech do Mutěnic s Fanyňkou
24.4. výlet vlakem do Brna pro nás připravily Květky s Boženkou. Byl to výlet velmi pěkný.

1.5. na Prvního máje se konala pěší túra k prameni Prušánky. U pramene je vybudovaná studna, nově vystavěný přepad z „poldru“ do potoka. Je to místo prvního záhytu vody a bahna v době prudkých příválových dešťů z Kontrbovců. K prameni vede polní cesta od Peckova kříže podél potoka asi 1 km.

14.5. jsme se zúčastnili společného okopávání obecní zeleně podél hlavní silnice přes obec. Sešlo se nás 32. Všem děkuji.

15.5. naši členové si zajeli do Kyjova na koncert Moravanky. Díky patří paní Barušce, která nám tuto akci zajistila. Velká spokojenost.

29.5. 13 zájemců a pes Alda se vypravili na místa, kde v minulosti podle map a historických pramenů byly břehy dvou zaniklých rybníků Zámecký a Helezný. Pro zajímavost: na mapách z roku

1763 bylo na potoku Prušánka v okolí Čejkovic 8 rybníků, v roce 1836 jen 4 a v roce 1876 už ani jeden. Mapy, se kterými pracujeme, nám zhotovil Mgr. Marek Havlíček, rodák z Čejkovic, který pracuje na odboru ekologie krajiny a geoinformatiky v Brně. Sám se přihlásil na výzvu, kterou jsme zveřejnili v minulém Zpravodaji. Děkuje! Slíbil nám, že na podzim za námi přijede na besedu, těšíme se.

19.6. půjdeme hledat břehy dalších dvou zaniklých rybníků, a to Chobot a Mlýček.

5.6. se Čaj o páté konal v restauraci hotelu Albor. Šlo se nás 53 a pochutnávali jsme si na výborné grilované specialitě. Všichni byli velmi spokojeni, děkujeme.

7.6. Ve čtvrtek 7.6. byly zahájeny pravidelné „čtvrteční výslapy s Maruškou“. Budou se konat pravidelně vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin, sraz u autobusové zastávky na Cigánově.

23.6. pojedeme na jednodenní zájezd do Vídně, který pro nás připravil pan učitel Petr Hudeček, máme se na co těšit! Pan učitel nás úspěšně provedl v zimním období čtyřměsíčním kurzem němčiny pro začátečníky. V zimním období budeme v podobných akcích pokračovat.

Co připravujeme:

- o prázdninách se dvakrát sejdem na Čajích (3.7. a 7.8.).

- chceme pokračovat v pravidelných „čtvrtečních výslapech s Maruškou“ a výletech na kolech s Fanynkou
- na záři je zajištěna beseda s archeologem, který nás seznámí s archeologickým výzkumem a nálezy z Čejkovic a okolí
- chceme navštívit i výstavu ve věži Zámku
- v říjnu proběhnou po dvou letech volby do výboru našeho senior-klubu a besedovat za námi přijede Mgr. Marek Havlíček, chtěli bychom ho požádat i o pomoc při označení míst, kde ležely zaniklé osady „kterých nebylo méně než 13.“ (Fialová 1939)

Přeji všem našim členům krásné teplé léto, pevně zdraví a očekávám, že se se všemi na některé z našich akcí uvidíme.

Všem, kteří nás podporují, pomáhají a nám fandí, děkujeme!

I. Lorencová

Děkuji všem členům Klubu seniorů, kteří nejenom že svou činností sdružují své členy na společných výjezdách a výletech, ale zejména děkuji z pohledu obce za jejich práci pro zkrášlení našeho prostředí. Jsem velmi potěšen, že se stala tradice z údržby záhonků a zeleně kolem kruhových objezdů a zastávek. Je to vždy jako hemžení mravenečků při této práci. V minulých dnech jsem se setkal s jedním zcestovalým pánem, který přirovnával naše záhonky k podobným jako v Provinsáns ve Francii. Myslím si, že je pro naši obec takového srovnání významem.

Vážené členky a členové Klubu seniorů Čejkovic,

děkuji jménem svým i celé obce za práci, kterou vykonáváte pro zkrášlení naší obce.

Děkuji za Vaši příkladnou činnost a přeji Vám, aby Vám Vaše snažení vydrželo a přinášelo Vám i nám všem uspokojení z pěkného vzhledu naší obce.

Pavel Novotný, starosta obce

ZAMYŠLENÍ O SMYSLU DNE ZEMĚ

Je neděle večer, pár hodin po oficiálním ukončení Dne Země, a já mám čas a chuť na krátké zamyšlení. Minulý rok jsem se této slavnosti nemohl zúčastnit, což mě mrzelo a o to víc jsem se letos těšil. Už dvě přípravné schůzky ve mně vzbuzovaly pocit, že by to letos mohl být opravdu kvalitní ročník. A taky že byl.

Z loňska se ke mně kromě fotek doneslo také nadšené vyprávění všech zúčastněných, a proto jsem byl letos plný očekávání. Ta vlečka odpadu byla velkou výzvou a já chtěl letos dosáhnout svým přičiněním něčeho podobného. Stačilo jen v sobotu ráno nasednout do přistávacího auta a nechat se odvést na místo určení, tedy lokalitu Mlíček. Bylo moc zajímavé, když jsem sám na sobě začal pozorovat radost z úklidu (můj pokoj a kancelář tomu neuvěří). Spatřit v keři hromadu pneumatik, podporován kolegy v úklidu se do něj vrhnou a s potem na tváři ty černé součástky stroje téměř naházet na jednu hromadu je, alespoň pro mě, dobrý pocit. Člověk nakonec vidí tu kupu, která se ještě před chvílí skrývala tiše kolem cesty. Ale stejně stále v nitru hlodá myšlenka „proč“.

Ptal jsem se dětských i dospělých pomoc-

níků, co si o tom myslí, a abyste se nemuseli pohoršovat nad jejich slovníkem, raději řeknu, že vyjadřovali rozčarování a nespokojenost nad tím množstvím b*rdelu. Víím, že nikdo z nás není „svatý za dědinu“. Občasný odpadek, který se nesprávně vytrídí nebo nevytrídí, má na svědomí snad každý z nás. Ale kdo může způsobit takovou spoušť, byt' v místech, která jsou očím nás, občanů Čejkovic, skrytá?

Někdo tam ten nepořádek prostě navozil. Snad někdo, kdo nás nemá rád, a proto je ochotný ujet stovky kilometrů s vlečkou pneumatik a několika pytlí se zbytky divokých zvířat. Třeba má sám přírodu rád, ale musel to udělat na rozkaz svého nadřízeného, který se v mládí píchl o trn, a tudíž teď všechno živé nenávidí. Musí v tom být opravdu velká lidská omezenost. Doufám, že si někdo tento Zpravodaj přibalí na dlouhou cestu a zapomene na něj třeba ve vlaku. Tam jej čírou náhodou nalezne člověk, jenž se rozpomene, že před nějakým časem nechal do lesíka nedaleko krmelce navozit do potoka pytle, z nichž tu a tam trčí srnčí kopýtko, místy se sypou štětiny z divočáka a kousek dál už se ani nesnaží

mrtvého jelena zabalit. A doufám, že se ona osoba pořádně naštvě a klidně i urazí, když ho v duchu nazývám těmi nejvíce ponižujícími nadávkami. Ten potok, poté co omyje několik pneumatik, teče do bílovických rybníků, kde mnoho z nás rybaří.

Občas slyším názor, proč to tam nenecháme, proč tam taháme děti, aby se na úklidu podílely. Nikomu to v těch místech přeci nevadí a ani z věže čejkovického kostela tam nedohlédneme. Jelikož se zatím nenašel způsob účinného boje proti lidské pošetilosti, můžeme pouze odstraňovat její následky a znechutit sebe a děti před myšlenkou ušetřit si cestu na skládku.

Někdy se stačí zamyslet, dát pohleděk sám sobě nebo člověku, který je schopný z jedoucího auta vyhodit do příkopu tašku odpadků. Brontosauři tu nejsou proto, aby uklízeli nepořádek. A kdo řekne, že je to náš problém, že přeci nemusíme prolézat keře, ve kterých ten nechutný binec nikdo nevidí, maximálně si povzdechnu nad touto hloupostí a budu pokračovat v práci. Každý zločin spáchaný na přírodě je totiž zločinem vykonaným na nás samotných.

Petr Novotný

Názory účastníků Dne Země na černou skládku na Mlíčku

Kdo to sem hodil, je čuně. *Anička, 7 let*

Neházejte to sem, přemýšlejte! *Lucka, 7 let*

Skládky přece existují, není třeba to cpát do lesa! *Verča, 12 let*

Ti, co to sem hodili, se snad neumí ovládat... *Lumír, 11 let*

Jaký je rozdíl mezi tím, narvat si to na svůj dvůr nebo to strčit zvířatům do lesa? *Tom, 10 let*

Jen zlý a škaredý člověk udělá takový nepořádek. *Gabriela, 9 let + Martin, 8 let*

Nemám slov... *P. Liduška (maminka)*

Proč jsme prasata. *Ludvík, 22 let*

Nelíbí se mi to. *Petr, 22 let*

HASIČI V ČEJKOVICÍCH

V sobotu 25.2.2012 se uskutečnil v sálu Orlovny náš tradiční hasičský ples. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem hostům, kapele i účinkujícím, kteří pomohli k dobré náladě až do brzkých ranních hodin.

V letošním roce nás ještě čeká již tradiční soutěž v požárním útoku, kdy budeme pořádat IV. ročník soutěže o pohár starosty obce.

Dne 24.3.2012 se uskutečnil sběr železa, všem, kdo nám něco nachystali, bychom chtěli tímto poděkovat a zároveň oznamujeme, že další sběr plánujeme na podzim tohoto roku.

V první polovině tohoto roku jsme měli 8 zásahů, což je stejný počet jako za celý minulý rok. Mimo jiné se naše jednotka zúčastnila i hašení požáru v Bzeneckém lese.

Letos náš sbor dobrovolných hasičů slaví 125. výročí od jeho založení. Přelomová chvíle pro náš sbor nastane v měsíci srpnu, kdy se nám pomocí dotací z Jiho-moravského kraje podaří vyjednat nákup zánovního zásahové-

ho vozidla značky Liaz. O slavnostním předání a představení vozidla veřejnosti spolu s jeho svěcením Vás budeme informovat prostřednictvím plakátů. Nákup vozidla je pro nás velký skok kupředu a učiní jednotku akceschopnější. Dále jednáme s Obecním úřadem o vybavení jednotky kalovým a plovoucím čerpadlem proti živelným pohromám. Tímto bych chtěl poděkovat Obecnímu úřadu v Čejkovicih za jejich snahu, trpělivost a vstřícnost. Doufám, že naše spolupráce bude nadále fungovat i do budoucna. Na závěr bych chtěl upozornit občany, že v případě potřeby pomoci se na nás nebojte obrátit, jsme tu pro Vás.

Jediná věc, co mrzí, je bezohledné parkování některých občanů před vjezdem k hasičské zbrojnici, myslíte prosím na to, že možná jednou naši pomoc budete potřebovat právě Vy.

*Za SDH Čejkovice starosta D. Cvan
a velitel JSDH R. Stávek*

CARIBIC CUP ŽDÁNICE 2012

V sobotu 16.6.2012 se čtveřice čejkovických nohejbalistů (Jaroslav Sýkora, Zdeněk Drábek, Pavel Hrabec, Jiří Martinec) zúčastnila turnaje v nedalekých Ždánicích, nazvaného podle tradičně horkého počasí Caribic cup. A ani letos jsme se mezi 14 přihlášenými týmy neztratili. Začátek byl stanoven už na 8. hodinu ranní, ale ani časný budíček nás nevyvedl z míry a po dopoledních bojích jsme postoupili do osmifinálové fáze turnaje. Hrál se na dvou hřištích s umělým povrchem s celkově velmi dobrou organizací turnaje a s kompletní účastí nejlepších hráčů z širokého okolí. V konkurenci zástupců z Hodonína, Dambořic, Hovorán,

Kobylí, Lužic, Brna, Břeclavi, Žarošic a několika domácích mužstev jsme po celodenním klání obsadili v konečném hodnocení 6. místo.

Již delší dobu se snažíme získat to, co jiné vesnice mají, aniž by to plně využívali. Ano, je to víceúčelové hřiště s kvalitním povrchem. Tak jako každý rok doufáme, že se situace změní a nejen my nohejbalisté se dočkáme nového hřiště, za které bychom se nemuseli stydět, ale mohli se chlubit třeba při nohejbalových turnajích, čímž bychom mohli oplatit pozvání mužstvům jako Ždánice, Lužice, Dambořice, které nás pravidelně zvou na své turnaje.

Hrabec Pavel

ZPRÁVA O STAVU PŘÍPRAVY ŽÁKŮ NA MISTROVSKÁ FOTBALOVÁ UTKÁNÍ

S tréninkem jsme započali dne 3.5.2011 a za podpory místního Sokolu (poskytnutí hřiště za Sokolovnou a šaten k převlečení) jsme venku absolvovali 28 dvouhodinových tréninkových dávek. Zároveň se začátkem trénování mi bylo slíbeno ze strany nově vznikajícího fotbalového oddílu, že žáci budou přihlášení do soutěže a budeme vybaveni dresy a míči, abychom se mohli na soutěž připravit. Na tréninky chodilo v prvotní euforii až 22 chlapců a jedna dívka. Tento blok jsme absolvovali se čtyřmi míči a rozlišovacími dresy zapůjčenými od Sokolů. Na velkém fotbalovém hřišti nám bylo umožněno trénovat od 16. 9. 2011, kdy jsme dostali od 1.FC k dispozici míče, dětské rozlišovací dresy a vytyčovací terčíky. Tréninky probíhaly dvakrát týdně do 15. listopadu, kdy jsme přešli do Sokolovny k zimní přípravě (futsalový míč zakoupilo 1.FC). Přestože byla v zimě budova opravována, absolvovali jsme v ní dalších 28 tréninků.

Od 16. 3. jsme využili letošního předčasného jarního počasí a začali s přípravou na venkovním hřišti. Po třech trénincích venku přišla neděle

25.března, kdy jsme sehráli pro naši generaci historicky první žakovské přátelské utkání v Krumvíři ve variantě 7+1 (důvod: obecně slabší ročníky 1996-2000). Výsledek byl sice 5:2 (4:1) pro domácí, ale zejména ve druhé půli jsme jim byli úplně rovnocenným soupeřem. Ovšem výsledek dalšího utkání na Starém Poddvorově, následující středu, už tak příznivý pro náš tým nebyl. Z prohry 9:1 jsme byli zklamáni, projevila se na nás únava z nedělního boje a úterního tréninku (který si hráči sami vyžádali) v kombinaci s velkou snahou našich hráčů, kteří jsou s kvalitou defenzivní hry ještě na štiřu.

Po těchto dvou herních

konfrontacích je zřejmé, že fotbalový potenciál v našich žácích je, jen ho správně využít a usměrnit. Právě proto je veliké škoda, že vedení tréninků je závislé jen na jednom člověku, který bohužel přes svoji veškerou snahu není sám schopen tak velké množství dětí individuálně rozvíjet. Už od loňského jara, kdy jsem s žáky začal pracovat, je mi slibována podpora a pomoc na trénincích jak ze strany Sokolů i 1.FC, do dnešní doby však zůstává jen u slibů. Proto jsem sám oslovil p. J. Hlaváče st., který mi občas pomáhá s úterními tréninky a tímto mu moc děkuji. To je však žalostně málo. Jestli chceme v našich dětech rozvíjet sportovní

talent a nenechat je vychovávat pomocí TV a PC, musíme se jim i věnovat. Tu bych apeloval na bývalé hráče (v hospodách jich podle řeči sedí dost), přijďte se někdy podívat na trénink, třeba vás to znovu chytne. Když už to hřiště tady po tolika letech konečně stojí, proč ho nevyužívat. Zatím si připadám jako sám voják v poli a toho času mám nazbyt úplně stejně jako vy.

Dle mých zkušeností musí být začátek přípravy pro mladé fotbalisty mezi 7. - 8. rokem věku dětí, ne později (to je nynější problém i A-mužstva, které se s pozdějším osvojením fotbalových návyků bude muset ještě nějakou chvíli popasovat). Jakmile se děti naučí pravidelně chodit sportovat už od malička, nejen že budou zdravější, ale hlavně samostatnější, což se vyplatí nejen v dorosteneckých i mužských sportovních aktivitách, ale zejména v praktickém životě.

Nejsem idealista. Vím že všechno je hlavně o penězích, které neleží na chodnících. Zakoupení dvou sad dresů, dvou branek rozměru 5 krát 2 metry pro žakovské kategorie a účast alespoň dvou dalších zapálených chlapců (zde znovu apeluji na rodiče) na trénincích a mistrovských zápasech žáků nejsou snad nereálné utopistické vize pro takovou dědinu, jako jsou Čejkovice.

Pavel Hrabec
dne 31.3.2012

HOKEJBAL ČEJKOVICE

11. 3. 2012 nám začala jarní část sezony 2011/2012 bohužel jsme začali prohrou s Veselskými medvědy 1:2, následující víkend jsme pokračovali dvojzápasem, kdy jsme v sobotu vyhráli nad Vlky B na samostatné nájezdy 4:3 a v neděli jsme pokračovali na vítězně vlně a pokořili Vlky A 6:5.

24. 3. 2012 jsme sehráli zápas proti Hustopečím na jejich půdě, kde jsme přesvědčivě vyhráli 4:0, poté v neděli jsme sehráli další zápas proti Rigmu C bohužel s druhou jarní prohrou 5:6.

V neděli **1. 4. 2012** jsme zavítali na půdu Veselských medvědů, odkud jsme přivezli opět 3 body, kdy nám jako v loňském roce vychytil výhru 4:6 útočník Ladislav Hlaváč.

14. - 15. 4. 2012 byl poslední hrací víkend základní části a naše družstvo končilo dvojzápasem proti Dolním Bojanovicím a Hustopečím. V sobotu nás rozstřílely Bojanovice 10:1, ale v neděli jsme se zmožili a porazili Hustopeče 7:1.

Týden po základní části začaly vyzařovací boje, do kterých jsme vstoupili ze 7. místa se ziskem 17 bodů a skóre 56:78. Nutno podotknout, že o 20 branek a 16 gólových přihrávek se postaralo trio čejkovických útočníků Slezák Jiří, Stávek Roman a Studýnka Milan. V obraně zase tvrdil muziku velezkoušený veterán Pavel Florián s 1 brankou 4 asistencemi a Jiří Šťavík 1 brankou a 2 asistencemi. Zadní řady spolehlivě jistil brankář Jakub Konečný s průměrem 4,2 branky na zápas. Do týmu se postupně zapracovávají noví hráči, Petr Konečný a Libor Cvan rozhodně neklamali. V play-off jsme narazili na druhé mužstvo ze základní části Gladiátory Hodonín. Bohužel Gladiátoři byli nad naše síly všechny 3 zápasy jsme prohráli.

V sobotu **9. 6.** naše mužstvo vyjelo na mezinárodní turnaj do Lopašova na Exotica Cup, kterého se účastnilo 8 mužstev. Bohužel naše domácí zápasy hrajeme v Hodoníně, jelikož v Čejkovicih pro náš tým stále není vhodné hřiště. Rádi bychom v našem kolektivu přivítali jak fanoušky, tak i nové hráče.

Za HBC MOTOR Čejkovice David Cvan

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

Hubalíková Adéla	Čejkovice 340
Sedláčková Markéta	Čejkovice 770
Pätoprstý Roman Nikolas	Čejkovice 118
Němečková Eliška	Čejkovice 171
Škrobáková Sofie	Čejkovice 964
Těthal Jan	Čejkovice 898
Těthalová Ludmila	Čejkovice 898
Kubišová Tereza	Čejkovice 841
Bařinová Dafina	Čejkovice 542

BLAHOPŘÁNÍ

V letošním roce se dožili 90 let věku 2 naši spoluobčané – paní Ludmila Bartová a pan František Kmenta. S blahopřáním je navštívil pan starosta Pavel Novotný. **Přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.**

ÚMRTÍ

Fiala Miroslav	Čejkovice 536	(roč. 1929)
Jakubčík Vladimír	Čejkovice 181	(roč. 1937)
Vykydalová Eva	Čejkovice 845	(roč. 1958)
Hanáček František	Čejkovice 757	(roč. 1947)
Blaha František	Čejkovice 100	(roč. 1933)
Reichman Karel	Čejkovice 173	(roč. 1921)

M. Gavendová
matrikářka

Era hypotéka Nejlepší klíč k vašemu bydlení

S Era hypotékou získáte prostředky na koupi
či rekonstrukci vlastního bydlení, když úspory nestačí.

- Rychlé a jednoduché vyřízení s minimem dokladů
- Možnost sjednání mimořádných splátek
- Zjednodušené financování hypotéky od jiných bank
- Zajistíme až 100% financování

WWW.ERASVET.CZ | 800 210 210

ERA JE OBCHODNÍ ZNAČKA ČESKOSLOVENSKÉ OBCHODNÍ BANKY, A. S.

FINANČNÍ CENTRUM
HODONÍN
Národní Třída 389
tel.: 518 397 711-713
fc.hodonin@postovnisporitelna.cz

U MLÝNA

Ulici tvoří několik domků v nejbližším okolí u Havlíčkového mlýna.

Původní Havlíčkův mlýn i se starým domem ve válečeném roce 1916. Osoby zprava: Josef Havlíček, - mlynář, Bedřich, jeho bratr, Petr Gertner, mlynářský stárek, vedle ruský zajatec, daný na práci do mlýna, a prášek Karel Kříž. (viz foto na titulní straně)

První vila v Čejkovicích Josefa Havlíčka mlynáře č. 311 vystavěná roku 1932. Stojí vedle jeho starého mlýna (1909). Novější větší část mlýna (dvoupatrová) postavená v r. 1920. Pod mlýnem k silnici vidíme sklep Isidora a později Josefa Zimolky čis. 119 (snímek z r. 1932)

Pohled na vilu a mlýn Josefa Havlíčka v roce 1971, ze střechy prodejny samoobsluhy. Smuteční vrba na břehu zastihuje „starý mlýn“. Ten „sklopec“- vikýř ve štítu nad obílenou stěnou je od sklepa Ant. Opluštila č. 50, nyní už Františka Opluštila (jeho syna) čis. 276.

Díváme se také ze střechy prodejny samoobsluhy na část U mlýna. Dům zpředu Ludvíka Baláta, (Stýskala) čis. 309, poněkud zakrývá štít domu Kuchaříkového (prodejna jednoty, průmyslového zboží).

Vedlejší domek se štítem je B. Gallová čis. 310. Sklepy pod nimi u silnice jsou Boh. Hruze čis. 82 a Jos. Zimolky čis. 119. Havlíčkově vile vidět pouze roh a zahrádku s dvorem.

Texty: Karel Hlinecký (1971-73)

Foto: Jaroslav Střítecký

ZA SUŠENOU VODOU

Čejkovický zpravodaj vydává Obec Čejkovice od roku 1980 - IČ 00284823.

Vychází čtvrtletně. Odpovědná redaktorka Marie Ritterová.

Foto: J. Wurstová, J. Balát, Ing. P. Novotný a další

Náklad 900 ks, vydání povoleno Ok ONV Hodonín

č.j. o - 37066486. Výtisk ZDARMA. Uzávěrka příštího čísla 15. 9. 2012.

Grafická úprava a tisk Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

SONNENTOR®

Čejkovické bylinkové slavnosti

Čejkovice u Hodonína, 2. září 2012 od 11.00 h

Tento rok je to již 20 let, kdy se v SONNENTORU v Čejkovících zpracovávají skutečné bylinkové speciality v souladu s přírodou. Přijďte nahlédnout do království bylinek a koření a zblízka poznat provoněné sklady i výrobní prostory. Budete mít jedinečnou příležitost zhlédnout zrození nálevového sáčku biočaje od výkupu bylinek, až po jeho samotnou výrobu v moderním čejkovickém areálu.

Pro dospělé i děti bude celé nedělní odpoledne připraven bohatý a zajímavý program, kterým vás bude provázet herec a bodrý Moravák Zdeněk Junák.

Spolu s pěstiteli využijte možnosti vyzpovídat naše průvodce ve výrobě a dozvědět se vše co vás o bylinkách, výrobě čaje a míchání koření zajímá. My všichni zde budeme pro vás. Mimo to jsme pro vás připravili malý biojarmark.

V průběhu odpoledne jste zváni k četným ochutnávkám jak biočajů a biokoření tak také biovína, proložené zajímavými přednáškami.

Podobně jako brána sluneční se pro vás bezplatně otevrou starodávna sklepení sousedících Templářských sklepů – vyhlášeny turistickým místem roku jižní Moravy

S koncem slavností se můžete těšit třeba právě Vy na štěstí v podobě tomboly.

A proč si neudělat výlet na celý víkend a přijet o den dříve? Spojit ochutnávku biočajů s vínem z Čejkovic a zavítat do čejkovických otevřených sklepů? Další informace naleznete na www.vinozcejkovic.cz

Srdečně vás zve tým čejkovického SONNENTORU.

Staňte se naším fanouškem
na Facebooku!

Více informací na: **WWW.SONNENTOR.CZ**

Tento ústřížek slouží jako 10% sleva
na nákup SONNENTOR biočajů a biokoření
na bylinkových slavnostech.

SONNENTOR®